

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/21/2021
Identifikačné číslo spisu: 3817207132
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:3817207132.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej, Mgr. Sone Pekarčíkovej, JUDr. Ivany Izakovičovej, v exekučnej veci oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti povinnému: Ing. B. M., nar. X. C. XXXX, bytom F., o vymoženie 1 145,76 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/1649/2017, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. mája 2021, č. k. 27CoE/7/2021-144, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 16. novembra 2020, č. k. 9Er/1649/2017-122, výrokom I. návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a výrokom II. zamietol aj návrh povinného na prerušenie konania. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že jednotlivé exekučné tituly nadobudli právoplatnosť medzi 27. augustom 2016 a 15. februára 2017, pričom návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený dňa 30. marca 2017, teda v premlčacej lehote na uplatnenie práva vymáhať poistné. Nakoľko v prejednávanej veci nedošlo k premlčaniu práva vymáhať poistné, súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie v dôsledku premlčania nie je dôvodný pre žiaden z exekučných titulov. V rámci posudzovania predmetnej veci súd prvej inštancie vychádzal z toho, že vymáhaná pohľadávka premlčaná nie je, exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, čo povinný s výnimkou vznesenej námietky premlčania nespochybnil, ďalej povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku a súd nezistil žiadny dôvod uvedený v ust. § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Po zohľadnení uvedených skutočností súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. V súvislosti s namietaným porušením základných práv a slobôd podľa a čl. 9 a podľa čl. 26 ods. 3 Listiny povinného, súd prvej inštancie zdôraznil, že nemá právomoc rozhodovať o ústavnosti právnych predpisov, pretože táto právomoc prináleží výlučne Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

3. K návrhu povinného na prerušenie konania súd prvej inštancie uviedol, že nezistil nesúlad medzi predpismi upravujúcimi povinnosť odvádzať poisťné na zdravotné poistenie a povinným označenými čl. 9 a čl. 26 ods. 3 Listiny. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nemal za splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, a tým ani dané dôvody pre prerušenie konania, návrh povinného na prerušenie konania zamietol.

4. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, na odvolanie povinného napadnutým uznesením zo dňa 27. mája 2021, č. k. 27CoE/7/2021-144, uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a odvolanie povinného voči výroku II. odmietol. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I., ktorým bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutá, ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. Vo vzťahu k napadnutému výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd odvolanie povinného odmietol v súlade s ust. § 386 písm. c/ C. s. p.

5. Správnosť právneho názoru súdu prvej inštancie skonštatoval odvolací súd v tej súvislosti, že dňom vykonateľnosti jednotlivých platobných výmerov začala oprávnenému plynúť 3 ročná premlčacia lehota upravená v ust. § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení (ďalej aj ako „zákon o zdravotnom poistení“), na vymoženie predmetnej pohľadávky. S prihliadnutím ku skutočnosti, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie do jedného roka od právoplatnosti exekučných titulov, dňa 30. marca 2017, t. j. v premlčacej lehote na uplatnenie práva vymáhať poisťné, k premlčaniu nedošlo.

6. Za potrebné považoval odvolací súd zdôrazniť, že právo vymáhať poisťné znamená právo uplatniť (a nie vymôcť) pohľadávku zo zdravotného poistenia návrhom na vykonanie exekúcie v lehote troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poisťné predpísalo (exekučného titulu) v prípade, že táto pohľadávka nebola zo strany poistenca uhradená dobrovoľne a poisťné, resp. poplatok z omeškania sa k nemu viažuci, boli právoplatne predpísané. Pokiaľ návrh na vykonanie exekúcie je podaný v lehote troch rokov od právoplatnosti exekučného titulu, bez ohľadu na to, či bol nárok následne v tejto lehote aj vymožený, právo vymáhať poisťné je uplatnené v lehote. Odvolací súd zobral do úvahy všetky okolnosti daného prípadu a dospel k záveru, že u povinného nie sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, nakoľko nedošlo k zrušeniu, resp. neúčinnosti exekučných titulov. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil podľa § 387 ods. 1 C. s. p.

7. Ďalej sa odvolací súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia zaoberal odvolaním povinného uplatneným voči výroku II., ktorým bol návrh na prerušenie konania zamietnutý. S poukazom na taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie (§ 357 C. s. p.), ktorý nezahŕňa odvolanie proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, odvolací súd uzavrel, že odvolanie nie je prípustné, z ktorého dôvodu odvolanie povinného proti výroku II., ktorý súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol, odmietol podľa § 386 písm. c/ C. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.

8. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré označil ako „Odvolanie voči: Uzneseniu KS TN - sp. zn. 9Er/1649/2017-144, IČS: 3817207132, EX 975/2017“. V rámci podaného dovolania povinný namietal, že odvolací súd jeho argumentáciu nevyvrátil, čím porušil základné princípy súdnej moci Slovenskej republiky. Podľa názoru povinného mal konajúci súd právo doložiť konkrétne rozhodnutie ÚS SR a konať v zhode s ním, alebo sa mohol obrátiť na ÚS SR, aby rozhodol, či dochádza k porušovaniu zákona o zdravotnom poistení. Povinný s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 41/2011-31, trval na tom, že sa v konaní vymáha platba na základe fiktívneho vymeriavacieho základu, ktorý nedosiahol, teda nemal ekonomický príjem, z ktorého by mohol po odrátaní základných životných potrieb uhradiť vymáhanú finančnú čiastku. S postupom konajúcich súdov povinný vyjadril zásadný nesúhlas a nespokojnosť. Podľa názoru povinného súdy mali pri posudzovaní doby premlčania postupovať výlučne podľa ustanovení zákona o zdravotnom poistení, a nie podľa Občianskeho zákonníka, pretože tento nie je

nadriadenou právnou normou vo vzťahu k zákonu o zdravotnom poistení. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka možno postupovať podľa názoru povinného len vtedy, ak sa naň zákon o zdravotnom poistení priamo odvoláva, pričom Občiansky zákonník platí pre situácie, ktoré nie sú upravené samostatným zákonom. Na základe uvedeného povinný dospel k názoru, že všetky ustanovenia zákona o zdravotnom poistení, kde neexistuje odvolávka na iný zákon, treba tento rešpektovať samostatne, bez ohľadu na Občiansky zákonník, tzn. len v striktnom znení zákona o zdravotnom poistení. V otázke plynutia premlčacej doby nie je žiadna odvolávka na Občiansky zákonník, preto aj trvanie práva uplatňovať prostriedky na vymoženie nedoplatkov je jasne definované na tri roky. Žiadne špekulácie so znením Občianskeho zákonníka nie sú prípustné, lebo naň neexistuje odvolávka. Pre prípad odlišného názoru súdu vidí povinný potrebu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, pretože tým dochádza k zjavnému rozporu dvoch rovnocenných zákonov, a Ústavný súd Slovenskej republiky musí ako jediný jasne definovať čo vlastne platí, či samotné znenie zákona o zdravotnom poistení a z toho plynúci čas premlčania, alebo Občiansky zákonník a z neho plynúci čas premlčania.

9. Povinný napriek svojej vedomosti o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, o ktorom bo odvolacím súdom upovedomený v napadnutom uznesení, trval na tom, že v dovolacom (pravdepodobne mal na mysli „dovolacom konaní“) nemusí byť zastúpený (v sociálnych veciach nie je povinné zastúpenie advokátom).

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas povinný, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

11. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho konania (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku (obdobne aj I. ÚS 438/2017).

12. Podľa ust. § 429 C. s. p. dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

13. V danom prípade, zo spisu vyplýva, že povinný (dovolateľ) nie je osobou, ktorá má sama právnické vzdelanie druhého stupňa, a napriek výzve súdu prvej inštancie (uznesenie č. k. 9Er/1649/2017-155 zo dňa 28. septembra 2021) na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorá bola doručená povinnému dňa 21. novembra 2021 túto plnú moc súdu ani v rámci svojho podania označeného ako „Doplnenie podania v zmysle Uznesenie OS PD zo dňa 28. septembra 2021, sp. zn. 9Er/1649/2017-155“ nedoručil, čím nesplnil taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom v dovolacom konaní.

14. V predmetom uznesení súd prvej inštancie navyše správne poučil povinného o následkoch nepredloženia plnej moci s tým, že dovolací súd dovolanie odmietne v prípade, ak nebudú splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., t. j. ak nebude splnená podmienka dovolacieho konania - povinnosť byť zastúpený advokátom, kedy dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

15. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27. mája 2021, č. k. 27CoE/7/2021-144, zaoberať dôvodnosťou podaného dovolania.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.